

A PTE oktatói és hallgatói

Beszámoló a *Találkozások az anyanyelvi nevelésben 4. konferenciáról*

Dóla Mónika – Farkas Judit – Gúti Erika – Hoss Alexandra – Kárpáti Eszter – Kleiber Judit –
Viszket Anita

A PTE BTK Nyelvtudományi Tanszéke idén negyedik alkalommal rendezte meg a *Találkozások az anyanyelvi nevelésben* című konferenciát. A 2019. június 17–18-i esemény a *Hasonlóságok és különbözőségek a nyelvben és a nyelvi nevelésben* alcímet kapta. A központi témát az előadók sokféle szempontból közelítették meg: többek között a szövegértés, a digitális kultúra, a tanulásban akadályozott gyermekek nyelvi nevelése, a korszerű tudományos eredmények anyanyelvi nevelésben való hasznosítása és a tanulók motiválásának a lehetőségei felől.

Az érdeklődők a plenáris előadáson és a tizenhét szekcióelőadáson kívül két műhelyben is részt vehettek, az előadók között pedig a nyelvészekon kívül gyógypedagógusok és gyakorló tanárok is voltak. Az esemény színvonalát emelte az előadásokat követő eszmecsere, valamint a szünetekben kialakuló élénk szakmai diskurzus és kapcsolatépítés is. Megemlítenéd továbbá, hogy a konferenciaprogramot a résztvevők igény szerint nem akkreditált pedagógus-továbbképzésként is elismertethették.

1. kép

A konferencia megnyitója

A rendezvényt Bereczkei Tamás, egyetemi tanár, a PTE BTK dékánja nyitotta meg, majd Alberti Gábor, egyetemi tanár, a PTE BTK Nyelvtudományi Tanszékének, illetve a Nyelvtudományi Doktori Iskolának a vezetője köszöntötte a hallgatóságot. Az ünnepélyes megnyitót követő plenáris előadásában Szabó Veronika egyrészt a *Találkozások* konferencia céljairól és ennek kapcsán az anyanyelvi nevelés mibenlétéről és jelen kihívásairól beszélt, másrészt áttekintette a konferenciasorozat eddigi történetét, és az egyes állomások apropóján (újra)értelmezte a szakterület interdiszciplináris kapcsolatrendszerét (például: anyanyelvi nevelés és általános nyelvészet, idegen nyelvi nevelés, szociolingvisztika, matematika, zene, irodalom, film és média). Az előadó végül Medve Anna szerepét hangsúlyozta egyrészt a *Találkozások* létrejöttében és szervezésében, másrészt pedig annak a szellemiségnek a képviselőjében, amely az anyanyelvi nevelést komplex, nyelvészeti és nem nyelvészeti diszciplínák találkozásaként látja (Medve 2019).

2. kép

Szabó Veronika Szépe Györgyre emlékezik

A plenáris előadást követően került sor – a Szépe György emlékének szentelt konferenciasorozat hagyományai szerint – a Szépe-emlékérem átadására. A kitüntetést idén Medve Anna, a PTE BTK Nyelvtudományi Tanszékének nyugalmazott egyetemi docense kapta; a díjazottat Szűcs Tibor, a PTE BTK Nyelvtudományi Tanszékének habilitált egyetemi docense méltatta. Laudációjában Szűcs Tibor ismertette Medve Anna életútját, összefoglalva az ünnepeltnek az anyanyelvi nevelés terén a közoktatásban és a felsőoktatásban szerzett gazdag szaktanári, szaktanácsadói, gyakorlatvezetői és szemináriumvezetői tapasztalatait, közéleti tevékenységét, valamint szerkesztői (például *Iskolakultúra-könyvek sorozat: Anyanyelvi nevelési tanulmányok*) és szervezői munkásságát (például a jelen konferenciasorozat). A laudátor méltatta Medve Anna újító és komplex szemléletét, amely az anyanyelvi nevelést egy interdiszciplináris és a korszerű tudományos eredményeket (például generatív mondattant) alkalmazó (Medve et al. 2010) területként értelmezi, továbbá dicsérte a díjazott

tehetséggondozó munkáját és azt a támogató magatartást, amellyel tanítványai felé fordul. A – tanár úr szavaival élve – „kortalan, ám korszerű Medve ANNA ÖRÖK tanárnő” munkásságában az iskolaalapító Szépe György hatása tetten érhető „a modern szemlélet igényességében, az újtó szándék következetességében, az egyetemi szintű pedagógusi magatartás példamutató kollegialitásában”.

Az ebédszünetet követő első szekció címe az *Új tananyag az anyanyelvi nevelésben* volt. Őt előadást hallgathattak meg az érdeklődők. Az elsőben Molnár Mária mutatta be a múlt és a jelen magyar nyelvi tankönyveinek nyelv- és normaszemléletét azzal a céllal, hogy felvázoljon egy olyan új módszert, amely bevonja a nyelvtudomány és a pedagógia korszerű ismereteit, és amelynek alkalmazásával lehetővé válik azon alapvető cél elérése, hogy az iskola hatékonyan kommunikáló, a különféle stílusokat és regisztereket, kódokat autonóm módon kezelni tudó fiatalokat bocsásson ki falai közül.

3. kép

Molnár Máriától kérdez a közönség

A második előadásban Domonkosi Ágnes és Ludányi Zsófia egy, a nyelvmenedzselés elméletének (Jernudd–Neustupný 1987) adaptációjára épülő, nyelvi probléma-központú modellre tett javaslatot, amely alkalmazható az anyanyelvi nevelésnek a nyelvhasználati gyakorlatot, illetve a nyelvi tudatosságot, reflexiót fejlesztő tevékenységeiben is. Bevonásával egy teljesen más típusú anyanyelvi neveléssel találkozhatnak a diákok, mint a jelenlegi, ugyanis ez a nyelvi és a kommunikációs problémák feltárására, elemzésére és kezelésére szolgáló átfogó keret a hétköznapi beszélők diskurzusalakító tevékenységéből, hétköznapi korrekciós gyakorlataiból indul ki.

Kocsis Ágnes előadásában egy olyan pedagógiai nyelvtan lehetséges felépítését mutatta be, amely a problémamegoldás fejlesztését állítja a középpontba, a kutatásalapú tanítás módszere mellett pedig informatikai eszközöket és megoldásokat von be az oktatásba. A nyelvtan ezen megközelítésben hálózatos felépítésű, amellyel lehetővé válik személyre szabott tanmenetek, óratervek létrehozása, így

a pedagógus a diákokhoz igazíthatja óraterveit, amelyet a hagyományos építőkocka-elvű nyelvtanok nem tesznek lehetővé.

Viszket Anita és Kovács Hanna előadásukban azt a problémakört járták körül, hogy miként lehet összhangba hozni a NAT-ban is szereplő generatív szemléletű mondattant és strukturalista szemléletű morfológiát a közoktatás vizsgahelyzeteiben elvárt hagyományos nézőponttal. Előadásuk végkövetkeztetése szerint erre azért nincs lehetőség, mert a kérdésfeltevések is alapvetően különbözőek a különböző megközelítésekben. Az előadók javaslata szerint azt kellene megvalósítani, hogy a felvételi feladatsorokban ne kérdezzenek rá olyan jelenségekre, amelyeket egyrészt a különböző, a NAT által elfogadott modellekben teljesen másképpen közelítenek meg, másrészt egy modellen belül is ellentmondásos a megítélésük (például a *-nAk* ragos birtokos: *Marinak van kalapja*).

A szekció utolsó előadásában Varga-Sebestyén Eszter reklámyelvi elemzéseken keresztül vázolta fel, hogyan használható a mentális integráció modellje az értelmezésben. Az ő távlati célja Kocsis Ágneshez hasonlóan az, hogy a közoktatásban alkalmazhatóvá váljanak a funkcionális kognitív nyelvészet eredményei (Tolcsvai Nagy 2017).

A *Digitális kultúra és motiváció* szekcióban három előadás kapott helyet. Gortva Tamás az *Adalékok a Facebook-kommentstruktúra információs szerkezetének megközelítéséhez* címmel ismertette empirikus kutatásának az eredményeit. A Facebook-kommenteket a lazább szövegösszetartó erővel (Petőfi S. 2009) rendelkező szövegek közé sorolta, majd irányított szövegalkotási feladatokként felfogva ezeket, az elemzésükkel a szövegalkotói-befogadói magatartásformák mentén jól elkülöníthető, tipikus információs szerkezeti mintázatokat mutatott be. Megállapította, hogy az ettől eltérő tudatos nyelvhasználói viselkedés arculatvédő, fenyegető, ironizáló jellegű hozzászólások következménye.

Vitányi Borbála *Motiválatlan szakközépiskolások eredményes anyanyelvi nevelése?!* című előadásában a tanulói motiválatlanságtól a motiváltságig vezető oktatási folyamatot mutatta be saját, az oktatásban szerzett tapasztalatai és használt módszerei alapján.

Szederkényi Éva *A digitális kultúra új agorája – a fordított mentoring jelentősége a generációk közötti párbeszédben* címmel kutatási projektjük fő pilléreit ismertette. Céljuk a családon belüli anyanyelvi párbeszéd, megértés támogatása a fordított mentoring, az úgynevezett „felfedező közeledés” (Hejj 2013) módszerével: a Z generáció tagjainak a bevonásával a szülők is megismerhetik ennek a generációnak a tudását, nézőpontjait, és a tréning segítségével saját kommunikációs kompetenciájukat is fejleszthetik.

A konferencia keretében két műhelyben is részt vehettek a látogatók: mindkettő a szövegértéssel kapcsolatos kérdésekkel foglalkozott. Az első műhely az első nap záró, a másik a második nap nyitó programja volt. Az első műhely – *Az olvasási, szövegértési kudarcok megelőzése, kezelése* – vezetői, Demeter Gáborné és Hoss Alexandra előadásukban nagyon alaposan körbejárták a szövegértéssel kapcsolatos kérdéseket, úgymint a prevenciót az olvasástanításban, a lehetséges nyelvi vizsgálóeljárásokat, a digitális eszközök és módszerek alkalmazhatóságát, valamint konkrét esettanulmányokat is bemutattak. Ezután került sor a közönség kérdéseire épülő beszélgetésekre, amelyek egy jelentős része a kisiskolásokkal kapcsolatos kérdések körül forgott, például hogy mi az előnye és a hátránya az alsó tagozatban a két tannyelvű oktatásnak (az olvasás és a szövegértés szempontjából). A műhelyvezetők által kivetített diasorozat sok olyan javaslatot tartalmazott a felhasználható online, digitális anyagok köréből, amelyek feltétlenül elmélyültebb tanulmányozásra érdemesek (Demeterné–Hoss 2019).

Az olvasottszöveg-értési készségek stratégia-orientált fejlesztése című erősen gyakorlatvezérelt műhelyt Dóla Mónika és Nemes Gyöngyi vezette. Céljuk az volt, hogy a résztvevők tapasztalati úton is megismerjék azt a módszert, amely az olvasási folyamatokra vonatkozó metakogníciót az olvasástanítás részeként értelmezi, és amely a tudatos olvasásstratégia-választást, az előzetes tudás felhasználását és az önreflexiót szervesen beépíti az olvasási-szövegértelmezési folyamatba (Józsa–Steklács 2009; Steklács 2013). A műhelymunka során a résztvevők a hagyományos iskolai gyakorlattól eltérő konkrét szövegfeldolgozási eljárásokat és gyakorlatokat próbálhattak ki, és reflektálhattak saját stratégiahasználatukra.

4. kép

Dóla Mónika és Nemes Gyöngyi műhelye

A második konferencianap első szekciójának címét a különböző előadói elfoglaltságok miatti programváltozás következtében meg kellett változtatni, így az eredeti *Nyelvi norma és helyesírás* helyett a szekció címe *Nyelvi norma és szövegértés* lett. A nyelvi norma kérdéskörét Jánk István előadása járta körbe, *Mennyire elítélhető nyelvi a magyartanár, és miért?* címmel. Az előadó a disszertációjának (Jánk 2018) témáját mutatta be ebben az előadásban. Beszámolt egy kutatásról, amelyben közel 500 hazai és határon túli magyar nyelvet és irodalmat tanító pedagógust és pedagógusjelöltet teszteltek: felvételekről megmutatott tanulói feleleteket kellett értékelniük, ahol a különbség részben a tananyag tartalmában, részben a felelő tanuló nyelvhasználatában volt. Egyértelműen kiderült, hogy a tanárok jobb jegyet adtak a köznyelvet használó tanulóknak még akkor is, ha tartalmilag a feleletük gyengébb volt a szubstandard nyelvhasználatot használó tanulóknál.

A szövegértés témakört Zs. Sejtes Györgyi *Szövegértés határok nélkül (A képességfejlesztés lehetséges nyelvészeti, pedagógiai aspektusai)* című előadása képviselte a szekcióban. Zs. Sejtes Györgyi is egy korábbi kutatását ismertette (Zs. Sejtes 2018), elsősorban arra koncentrálva, hogy egy olyan kognitív, pedagógiai, funkcionális pragmatikai nyelvészeti alapokon nyugvó megközelítést

mutasson be, amely adalékot szolgáltathat a 13–14 éves tanulók szövegértési képességének a fejlesztéséhez.

5. kép
A szekció hallgatósága

A *Modern nyelvészet és anyanyelvi nevelés* szekcióban két előadás hangzott el. Elsőként Szabó Veronika *A metaszintaktikai képességek kutatásának lehetőségei* című előadása következett, amelynek célja az volt, hogy felhívja a figyelmet erre a magyar adatokon nem kutatott jelenségre. Prezentációjában először áttekintést nyújtott a jelenségről a nemzetközi szakirodalom alapján: ismertette, mit értünk metaszintaktikai képességen (Simard et al. 2017), hogyan lehet kutatni ezt a képességet (Bialystok 2001), illetve hogy milyen jelentősebb eredmények születtek a témában más nyelvek vonatkozásában. Előadásának utolsó részében azt tűzte ki célul, hogy kijelölje a lehetséges továbblépési irányokat a magyar kutatások számára.

A szekció második előadása Alberti Gábortól hangzott el *A magyar formális-generatív nyelvészet mikroszkópján keresztül megpillantható csoda* címmel. Az előadás annak alátámasztására sorakoztatott érdekes nyelvi jelenségeket, hogy a generatív grammatika megközelítésmódját és eredményeit érdemes lenne a középiskolai nyelvtanoktatás részévé tenni. Hét témát emelt ki, amelyeket egy-egy negyvenöt vagy kilencvenperces óra keretében be lehetne mutatni, például a magyar nyelvben megfigyelhető változatos szórendi variációk mögötti rendszer, az igekötő szerepe a nyelvben vagy az operátorok „bűvös négyzete”. A jelenségek mellé hét konkrét érvet is sorakoztatott, például a játék és a felfedezés öröme, az egységesség felismerése a nyelv különféle jelenségeinek a körében vagy a formális megközelítés eredményeként előálló számítógépes nyelvészeti alkalmazhatóság.

A *pragmatikától a nyelvtörténetig* című szekcióban az első előadó, Szente Gábor a *hát* diskurzusjelölővel foglalkozott régebbi (Petőfi Sándor) és kortárs (Háy János) szövegeken keresztül. A diskurzusjelölők fogalmának és funkciójának taglalása után irodalmi művek összehasonlító vizsgálatával tárta fel a *hát* különféle pragmaszemantikai szerepeit a szakirodalomban definiált tíz *hát* típusra támaszkodva (például Szeteli et al. 2019). Az előadó hangsúlyozta, hogy a diskurzusjelölők ilyenfajta megközelítése, illetve általában a mai élőnyelvet imitáló kortárs szövegek nyelvi elemzése érdekes és motiváló lehet az anyanyelvi nevelésben is.

Rosenberg Mátyás előadása (*Romani eredetű szavak a magyar nyelvben – és a magyarórán*) arról szólt, hogy milyen problémák jellemzik a magyar nyelv romani eredetű jövevényszavainak a tárgyalását az anyanyelvi nevelésben. Az előadó felvázolta azokat az alapproblémákat, amelyek nem kerülhetők meg a kérdés tudományos vizsgálata során (például definíciós és stílusregiszterrel kapcsolatos jelenségek), majd a kérdéssel kapcsolatos korábbi kutatások és saját nagymintás iskolai felmérésének az eredményeit ismertette („cigány” jövevényszavak használata szociometriai adatok függvényében).

Farkas Judit előadásában (*Nyelvtörténet és finnugor nyelvek a „hátsó ajtón”*) azt mutatta be, miként lehetne vissza-visszatérő jelleggel (például a kódexek, a helyesírás, a hangtan vagy az alaktan kapcsán), érdekesen és érthetően foglalkozni nyelvtörténeti kérdésekkel az anyanyelvi nevelésben. Külön hangsúlyt fektetett arra, hogyan lehetne meggyőző érveket adni a tanulók kezébe a magyar nyelv finnugor rokonságának a bizonyítására. Az előadást számos konkrét példa és élvezetes feladat gazdagította.

Utolsóként a *Szövegértés és kommunikációs kompetencia* című szekció két előadását hallgathatták meg az érdeklődők, amely a reggeli interaktív műhellyel keretbe foglalta a második nap programját. Elsőként Huszár-Samu Nóra beszélt (*A szövegfeldolgozás innovációja az anyanyelvi nevelésben*) az olvasás határtudományi jellegéről, az általános iskolai szövegértési nehézségekről és problémákról, valamint az oktatásban dominánsan megjelenő analitikus szövegfeldolgozásról. Az előadó reflektálva az előzőekben megjelenő kérdés- és problémakörökre saját empirikus kutatásának a tapasztalataira alapozva mutatott be egy, a reciprok tanítás elméletéből és módszertanából építkező innovatív szövegfeldolgozási módszert (Józsa–Steklács 2009), hogy felkeltse az érdeklődést, és ismertesse a benne rejlő lehetőségeket.

A szekció és egyben a konferencia záró előadásában egy, a gyógypedagógia területéről származó empirikus kutatásba nyújtott betekintést Tisztli-Papp Katalin és Macher Mónika, amely a nyelvészet, a többségi pedagógia és a pedagógusok számára is hasznosítható ismeretekkel szolgált (*A mentális lexikon vizsgálata a szóasszociáció módszerével tanulásban akadályozott gyermekeknél*). A tanulásban akadályozott gyermekek körében a mentális lexikon minőségi és mennyiségi eltéréseit vizsgálták szóasszociációs módszerrel, amelyben öt kategória minél több elemét kellett szóban összegyűjteni meghatározott idő alatt a gyermekeknek. A hipotézis igazolásán túl az eredmények pedagógiai relevanciáját és konzekvenciáját is bemutatták, valamint a további kutatási irányokra és kérdésekre is reflektáltak.

Az anyanyelvi nevelésben releváns kérdések széles spektrumát felölelő konferencia az esemény főszervezőjének zárszavával fejeződött be. Viszket Anita megköszönte az előadóknak és a hallgatóságnak a részvételt, a PTE BTK Nyelvtudományi Tanszék munkatársainak és hallgatóinak pedig a szervezői munkát. Elmondta továbbá, hogy az előadók által megosztott anyagoknak szabadon elérhető felületet hoztak létre, és biztosította az előadókat, hogy tanulmányuk – a felkért lektorok pozitív

véleménye esetén – 2020-ban megjelenik a PTE BTK Nyelvtudományi Tanszékének *HATÁRTALANul MAGYARul* című könyvsorozatában (1).

Összességében elmondható, hogy ez alkalommal is sikerült megvalósítani a konferenciasorozat eredeti célját, hogy a *Találkozások* olyan fórum legyen, ahol az anyanyelvi nevelés iránt elkötelezett szakemberek magas szakmai színvonalon, ugyanakkor oldott kollegiális keretek között folytathatnak nyitott diskurzust, cserélhetik ki a tapasztalataikat, vitathatják meg a kérdéseiket, köthetnek személyes ismeretségeket. A *Találkozások az anyanyelvi nevelésben 4. – Hasonlóságok és különbségek a nyelvben és a nyelvi nevelésben* című konferencia programja és az absztraktkötet elérhető a konferencia honlapján (2).

Irodalom

- Bialystok, Ellen 2001. *Bilingualism in development: Language, literacy, and cognition*. Cambridge University Press. New York. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511605963>
- Demeter Gáborné – Hoss Alexandra 2019. Az olvasási, szövegértési kudarcok megelőzése, kezelése. Konferenciaelőadás segédanyaga. *Találkozások 4. konferencia*. 2019. június 17. Pécs. <https://drive.google.com/drive/folders/1E16Sw7Kld7tIHtXcPVR2GFknjHQ1q6cc> (2019. augusztus 13.)
- Hejj, Andreas 2013. Mikor figyel a diák? Egy kibernetikai modell és a valóság. In: Andl Helga – Molnár-Kovács Zsófia (szerk.) *Iskola a társadalmi térben és időben: 2011–2012. I. kötet*. PTE „Oktatás és Társadalom” Neveléstudományi Doktori Iskola. Pécs. 11–30.
- Jánk István 2018. *Nyelvi diszkrimináció és nyelvi előítéletesség a pedagógiai értékelésben*. Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem. Doktori értekezés. Nyitra.
- Jernudd, Björn H. – Neustupný, Jiří V. 1987. Language planning: for whom? In: Laforge, Lorne (ed.) *Proceedings of the International Colloquium on Language Planning*. Les Press de L'Université Laval. Québec. 69–84.
- Józsa Krisztián – Steklács János 2009. Az olvasástanítás kutatásának aktuális kérdései. *Magyar Pedagógia* 109/4: 365–397.
- Medve Anna – Farkas Judit – Szabó Veronika 2010. *4x12 mondat*. Iskolakultúra-könyvek. Gondolat. Veszprém.
- Medve Anna 2019. *Különféle típusú találkozások az anyanyelvi nevelésben*. Kézirat.
- Petőfi S. János 2009. *A szöveg-összefüggőség hordozói (második közelítés): Konnexitás, kohézió, konstringencia – koherencia*. Officina Textologica 15. Debreceni Egyetem Magyar Nyelvtudományi Tanszéke. Debrecen. 69–77.
- Simard, Daphnée – Labelle, Marie – Bergeron, Annie 2017. Measuring Metasyntactic Abilities: On a Classification of Metasyntactic Tasks. *Journal of Psycholinguistic Research* 46/2: 433–456. <https://doi.org/10.1007/s10936-016-9445-z>
- Steklács János 2013. *Olvasási stratégiák tanítása, tanulása és az olvasásra vonatkozó meggyőződés*. Nemzedékek Tudása Tankönyvkiadó Zrt. Budapest.
- Szeteli Anna – Gocsál Ákos – Sente Gábor – Alberti Gábor 2019. Vocal Differentiation of Segmentally Identical Expressions in Hungarian. *International Conference on the Structure of Hungarian 14*. Bemutatott konferenciaposzter.
- Tolcsvai Nagy Gábor (szerk.) 2017. *Nyelvtan. A magyar nyelv kézikönyvtára 4*. Osiris Kiadó. Budapest.
- Zs. Sejtes Györgyi 2018. Szövegnyelvészeti elemek a szövegértési képességfejlesztés aspektusában az alkalmazási dimenzió nézőpontjából. In: Balázs Géza – Lengyel Klára (szerk.) *Magyar Szemiotikai Tanulmányok 41–42. Új nézőpontok a magyar nyelv leírásában 6*. ELTE BTK. Budapest. 203–216.

(1) *HATÁRTALANul MAGYARul* könyvsorozat. <http://h-magyarul.btk.pte.hu/> (2019. augusztus 15.)

(2) A konferencia honlapja. <http://nyelvtud.btk.pte.hu/content/talalkozasok-az-anyanyelvi-nevelesben-4-2019> (2019. augusztus 15.)

Dóla, Mónika et al.: Report on the fourth edition of the conference *Encounters in First Language Education*

Az írás szerzőiről

Dóla Mónika

egyetemi adjunktus
Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet,
Pécs

dola.monika[kukac]pte.hu

Farkas Judit

egyetemi docens
Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet,
Pécs

juttasusi[kukac]gmail.com

Gúti Erika

egyetemi docens
Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet,
Pécs

guti.erika[kukac]pte.hu

Hoss Alexandra

doktori hallgató
Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Nyelvtudományi Program, Pécs

halex02[kukac]gmail.com

Kárpáti Eszter

egyetemi adjunktus
Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet,
Pécs

karpati.eszter[kukac]pte.hu

Kleiber Judit

egyetemi adjunktus
Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet,
Pécs

kleiber.judit[kukac]pte.hu

Viszket Anita

egyetemi adjunktus
Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet,
Pécs

viszket.anita[kukac]pte.hu